

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Elżbieta Karska

w sprawie ze skargi D. M.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Rzeszowie w sprawie o sygn.

I ACa 909/23

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 24 października 2025 r.,

zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 października
2025 r., sygn. akt I NSP 333/25,

1. odrzuca zażalenie;

**2. zarządza zwrot od Skarbu Państwa – Sądu Najwyższego
na rzecz skarżącej D. M. kwoty 200 (dwieście) złotych uiszczonych
tytułem opłaty od zażalenia.**

UZASADNIENIE

D. M., działając w imieniu własnym, pismem z 7 października 2025 r., które
wpłynęło do Sądu Najwyższego 8 października 2025 r. złożyła zażalenie na
„Postanowienie Sądu Najwyższego (SN) odrzucające skargę o stwierdzenie
niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia ze skargą na nieważność
postępowania”. Po wnikliwej analizie treści pisma Sąd Najwyższy zakwalifikował je
jako zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2025 r. o
sygn. akt I NSP 333/25 oddalającego skargę na naruszenie prawa strony do

rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Rzeszowie w sprawie o sygn. I ACa 909/23.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na postanowienie Sądu Najwyższego w przedmiocie oddalenia skargi na przewlekłość postępowania nie przysługuje zażalenie i jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu bez jego merytorycznego rozpoznania. Orzeczenia Sądu Najwyższego co do zasady nie podlegają zaskarżeniu. Odstępstwo od tej reguły stanowiłoby wyjątek, który musiałby mieć swą wyraźną podstawę prawną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 lutego 2017 r., II PO 1/17 i powołane w nim orzecznictwo oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 21 maja 2019 r., I NO 32/18). Sąd Najwyższy nie jest bowiem sadem powszechnym. Nie rozpoznaje też sprawy w toku instancji, tak jak sąd powszechny. Rozpoznaje sprawy wyraźnie przypisane w ustawie.

Mając na uwadze to, że żaden przepis prawa nie przewiduje możliwości zaskarżenia rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego o oddaleniu skargi na przewlekłość postępowania należy uznać, że zażalenie nie ma prawnego oparcia i w konsekwencji jest niedopuszczalne. Praktyka w tym zakresie jest ustabilizowana od dziesięcioleci (postanowienie Sądu Najwyższego z 19 września 2025 r., I NZ 49/25).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 397 § 1¹ k.p.c.

JW.

[a.ł]